

مقاله کوتاه

کاربرد روش تحلیل افتراقی در برآورد دبی های حداکثر لحظه ای برای حوضه های آبخیز غرب ایران

سیدسعید اسلامیان*، احمد ابریشم چی** و کیوان فرزامنیا***

دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده عمران، دانشگاه صنعتی شریف

دانشکده عمران، دانشگاه صنعتی اصفهان

(دریافت مقاله: ۷۸/۲/۲۰ - دریافت نسخه نهایی: ۷۹/۳/۲)

چکیده - اساسیترین مرحله در طراحی سیل بندها، سدها، زهکشها، زیرگذرها و دیگر تأسیسات آبی، تخمین حداکثر دبی لحظه ای سیل برای دوره های برگشت مختلف است. به دلیل کوتاه مدت بودن و یا عدم وجود دوره آماربرداری سیل در تعدادی از حوضه های آبخیز غرب کشور، استفاده از روشهای معمول تحلیل فراوانی سیل منجر به ایجاد خطای تخمین زیاد، خصوصاً برای دوره های برگشت طولانی، می شود. بدین منظور، در این تحقیق، برای تخصیص این حوضه ها به مناطق همگن هیدرولوژیک، روش تحلیل افتراقی به کار گرفته شد و در نهایت، دبی های حداکثر لحظه ای برای دوره های برگشت موردنظر در حوضه های دارای آمار ناقص برآورد شد. اختلاف کم بین نتایج حاصل از روش تحلیل افتراقی و مقادیر واقعی، دقت نسبتاً خوب این روش را نشان داد.

Application of Discriminant Analysis to Estimate Instantaneous Maximum Discharge for Catchments in West of Iran

S. S. Eslamian, A. Abrishamchi and K. Farzamnia

College of Agriculture, Isfahan University of Technology

Department of Civil Engineering, Sharif University of Technology

Department of Civil Engineering, Isfahan University of Technology

ABSTRACT- Accurate estimate of flood flows at selected return periods is a fundamental step in flood control and design of hydraulic structures. Due to the inadequacy or unavailability of flood flow records in several western catchments of Iran, traditional regional flood frequency methods lead to remarkable estimate errors, particularly for long return periods. In this research, discriminant analysis is used to allocate catchments short of adequate records to defined regions, and rare discharges for the catchments are estimated subsequently. The discriminant model validation is evaluated and the results show low estimate errors.

*** - کارشناسی ارشد

** - دانشیار

* - استادیار

فهرست علائم

Q_m	متوسط دبی اوج لحظه‌ای سالیانه، m^3/s	P	سطح معنی‌دار بودن	A	سطح زهکشی حوضه، km^2
QSP	دبی ویژه اوج سالیانه, $m^3/s/km^2$	P(i)	احتمال پیشین	C _i	ماتریس کوواریانس منطقه i
R	ضریب همبستگی	P(i/x)	احتمال پسین	CV	ضریب تغییرات دبی حداکثر لحظه‌ای سالیانه
S	شیب حوضه، درصد	P(x)	احتمال انتخاب شدن ایستگاه	D _j	فاصله اقلیدسی حوضه 1 با حوضه j
t	دوره برگشت، سال	P(x/i)	احتمال از توزیع نرمال با تعداد متغیر K	E	خطای تخمین مدل
T _i	عامل بی بعد منطقه همگن i	Q _t	مقدار مشاهده شده دبی اوج سالیانه با دوره برگشت t	K	تعداد متغیرها
X _{kl}	مقدار متغیر k برای حوضه j	\hat{Q}_t	مقدار تخمینی دبی اوج سالیانه با دوره برگشت t	M	تعداد کل مناطق
X _{kj}	مقدار متغیر k برای حوضه j	M _i	بردار میانگین خصوصیات منطقه i	N _i	تعداد ایستگاههای منطقه i
X _t	عامل بی بعد ایستگاه کوتاه‌مدت				

بیشتر مطالعات مبتنی بر این روش، مناطق همگن بر مرزهای جغرافیایی منطبق در نظر گرفته شده است. بدین ترتیب امکان دارد که چنین منطقه همگنی حوضه‌هایی با خصوصیات ژئومرفلوژیک متنوع و متفاوت که ویژگی‌های غیرقابل قیاسی از نظر فرایند و فراوانی سیل دارند را در برگیرد. برای رفع این مشکل از روش‌های آماری چند متغیره استفاده می‌شود.

وایت [۷] برای ۱۱۲ ایستگاه در پنسیلوانیای آمریکا، روش تحلیل عاملها^۵ را با متغیرهای تراکم زهکشی، شیب آبراهه و یک فاکتور هندسی به کار برد. با کمک این روش، سه منطقه همگن تفکیک شد که در منطقه اول، شیب آبراهه اصلی کم و میزان تلفات انتقال زیاد بود. در منطقه سوم، شیب آبراهه اصلی زیاد و میزان تلفات انتقال کم بود و منطقه دوم در حد متوسطی بین دو منطقه دیگر قرار داشت. روش تحلیل دسته‌بندی توسط داربی و همکاران [۸] در ۲۴ رودخانه در ایالت پنسیلوانیای آمریکا به کار برد شد. متغیرهای به کار رفته توسط آنها، pH، اکسیژن محلول، میکروگانیزمها و آهن موجود در آب بود، رودخانه‌های واقع در یک منطقه جغرافیایی ممکن است از نظر هیدرولوژیک شبیه یکدیگر نبوده، حتی اگر فاصله جغرافیایی آنها کم باشد. بنابراین دقت روش‌های تحلیل منطقه‌ای سیل بستگی زیادی به روش تدوین منطقه دارد. روش‌های متعدد و متنوعی برای منطقه‌ای کردن داده‌های سیل وجود دارد [۲]. برای مثال، روش سیل نمایه^۶ یکی از قدیمی‌ترین روش‌ها به عنوان حاصل تلاش‌های اولیه هیدرولوژیستها برای منطقه‌ای کردن تحلیل فراوانی سیل بوده است [۳]. در سالهای اخیر، روش باقیمانده‌ها^۷ کاربرد گسترده‌ای یافته است [۴-۶]. در

۱- مقدمه و پیشیه مطالعات

در مطالعات کنترل سیل و طراحی بسیاری از سازه‌های هیدرولیکی، تخمین نسبتاً دقیقی از دبی حداکثر لحظه‌ای سیل با احتمال وقوع مختلف مورد نیاز است. در صورت در دسترس بودن آمار دبی لحظه‌ای، این برآورد اغلب با استفاده از روش تحلیل فراوانی سیل^۱ انجام می‌شود. توانایی این روش به منظور تخمین دبی حداکثر لحظه‌ای «عمولاً» به علت کوتاه مدت بودن دوره آماربرداری، خصوصاً برای دوره‌های برگشت بالا محدود است. هم‌چنین در حوضه‌های فاقد آمار دبی حداکثر لحظه‌ای، ترسیم منحنیها یا دستیابی به روابط فراوانی سیل توسط روش‌های آماری برآورد نقطه‌ای سیلابهای محتمل ناممکن است. برای حل این مشکل، سالهاست که تحلیل منطقه‌ای فراوانی سیل^۲ به عنوان ابزاری استاندارد در مطالعات هیدرولوژی به کار گرفته می‌شود.

در تحلیل منطقه‌ای سیل، حوضه‌های مختلف واقع در یک منطقه جغرافیایی ممکن است از نظر هیدرولوژیک شبیه یکدیگر نبوده، حتی اگر فاصله جغرافیایی آنها کم باشد. بنابراین دقت روش‌های تحلیل منطقه‌ای سیل بستگی زیادی به روش تدوین منطقه دارد. روش‌های متعدد و متنوعی برای منطقه‌ای کردن داده‌های سیل وجود دارد [۲]. برای مثال، روش سیل نمایه^۳ یکی از قدیمی‌ترین روش‌ها به عنوان حاصل تلاش‌های اولیه هیدرولوژیستها برای منطقه‌ای کردن تحلیل فراوانی سیل بوده است [۳]. در سالهای اخیر، روش باقیمانده‌ها^۷ کاربرد گسترده‌ای یافته است [۴-۶]. در

داده‌ها و اطلاعات کافی در مورد خصوصیات زیر حوضه‌ها، کارایی روش تحلیل افتراقی را محدود می‌کند. خصوصیات بیشتری از حوضه‌ها مانند پتانسیل ذخیره‌سازی سیل در دشت‌های سیلانی، توزیع مکانی و خصوصیات آبهای زیرزمینی و یا تغییرات سالیانه کمبود رطوبت خاک ممکن است لازم باشد. وجود داده‌های کافی برای این خصوصیات، می‌تواند هم تحلیل افتراقی و هم تحلیل همبستگی را بهبود بخشد. نکتهٔ دیگری که در تحلیل منطقهٔ سیل حائز اهمیت بوده و می‌تواند در بهبود نتایج موثر باشد، تعداد ایستگاه‌های هیدرومتری مورد مطالعه است. هرچه این تعداد بیشتر و دورهٔ آماربرداری طویل‌تر باشد، اطلاعات بیشتری در مورد فرایند سیل وجود خواهد داشت. در این تحقیق، ۳۵ ایستگاه هیدرومتری با آمار دبی لحظه‌ای در منطقهٔ غرب ایران مورد بررسی قرار گرفته و تمام ایستگاه‌ها در سرشاخه‌های رودخانه کرخه قرار دارند.

۲- منابع آمار و اطلاعات

حوضهٔ آبریز رودخانه کرخه بین عرضهای جغرافیایی $31^{\circ}18'$ و $34^{\circ}58'$ شمالی و طولهای جغرافیایی $46^{\circ}07'$ و $49^{\circ}10'$ شرقی قرار دارد. در حد شمالی و شرقی حوضه رودخانه کرخه، سلسله جبال زاگرس قرار گرفته و از جنوب به دشت خوزستان (باتلاقه‌های هورالعظیم و هورالههیزه) و از غرب به کشور عراق محدود می‌شود. رودخانه کرخه با دبی متوسط ۱۷۷ مترمکعب در ثانیه سومین رودخانه ایران از لحاظ میزان آبدی بوده و از این لحاظ پس از رودخانه‌های کارون و دز قرار می‌گیرد. سطح زهکشی حوضهٔ آبریز رودخانه کرخه در حدود ۵۰۰۰ کیلومتر مربع است. حوضهٔ آبریز مورد مطالعه در محل ایستگاه پای پل با سطح زهکشی ۴۲۶۶۴ کیلومتر مربع بسته شده است. بلندترین نقطهٔ حوضهٔ آبریز رودخانه کرخه در شرق به ۳۵۰۰ متر از سطح دریا رسیده و نقطهٔ خروجی حوضهٔ مورد مطالعه در جنوب به ارتفاع ۱۸۰ متر قرار دارد. متوسط بارندگی سالیانه در این حوضه بین ۳۰۰ تا ۸۰۰ میلیمتر متغیر است. حداقل و حداًکثر دما در این حوضه از -۲۵- الی ۵۰ درجهٔ سانتی‌گراد تغییر می‌کند.

بر روی رودخانه کرخه و شاخه‌های اصلی آن تاکنون ۴۷ ایستگاه آب‌سنگی تأسیس شده است. ۳۵ ایستگاه آب‌سنگی برای این تحقیق انتخاب شد. ۳۰ ایستگاه بیش از ۱۰ سال آمار دبی

[۱۰] استفاده کرده و همانند مطالعات موسلى [۱۱] روش تحلیل دسته‌بندی در جزیره جنوبی نیوزیلند کارایی بهتری داشته و دارای بازدهٔ ۶۸ درصد بود. ویلتشاریر [۱۲] با به کارگیری روش تحلیل دسته‌بندی در ۱۰ منطقهٔ همگن تعداد ۳۷۶ ایستگاه را برای حوضه‌های آبریز مورد مطالعه در انگلستان منظور کرد. او از روش تحلیل افتراقی برای اختصاص دادن ۶ حوضهٔ فاقد آمار به مناطق همگن استفاده کرد. خصوصیات فیزیوگرافی و اقلیمی حوضه‌های مورد استفاده شامل سطح زهکشی حوضه، متوسط بارش سالانه، بارش مؤثر یک روزه با دورهٔ برگشت ۵ سال، متوسط سالانه کمبود رطوبتی خاک، شب متوسط رودخانه اصلی، نوع خاک و نسبت زهکشی حوضه از طریق دریاچه بود. ویلتشاریر به این نتیجه رسید که بازدهٔ روش تحلیل افتراقی به خصوصیات فیزیوگرافی و اقلیمی بیشتری از حوضه‌ها در دسترس باشد، کارایی روش را افزایش می‌دهد. در نتیجه، تخمین صحیحتری از میزان سیلان در حوضه‌های فاقد آمار به دنبال دارد.

روش تحلیل افتراقی برای بررسی بازدهٔ روش‌های تحلیل دسته‌بندی و باقیمانده‌ها توسط باسکار و اکانز [۴] به کار برده شد. روش تحلیل دسته‌بندی از بازدهٔ بیشتری [۶۴/۸ درصد] نسبت به روش باقیمانده‌ها (۱۹/۸ درصد) برخوردار بود. اخیراً روش تحلیل دسته‌بندی^۶ برای تفکیک مناطق هیدرولوژیک همگن در ایران مورد استفاده قرار گرفته شده است [۱]. مبنای تشابه هیدرولوژیک، معمولاً دو متغیر ضریب تغییرات سالیانه سیل و دبی ویژه حداقل سالیانه در نظر گرفته می‌شود.

در این تحقیق، یک روش آماری چند متغیره به نام روش تحلیل افتراقی^۷ به کار گرفته شده که خصوصیات فیزیوگرافی حوضه شامل سطح زهکشی ایستگاه، طول و شب رودخانه اصلی حوضه و میانگین بارش سالیانه در محل ایستگاه مورد استفاده قرار می‌گیرند. اساس روش تحلیل افتراقی، قانون بیز در آمار و احتمال است که احتمال عضویت یا تعلق حوضه‌های فاقد آمار به مناطق تفکیک یافته را به دست می‌دهد. احتمالهای تعلق به عنوان ضرایب تأثیر در تخمین سیل به کار می‌روند. همچنین از روش تحلیل افتراقی می‌توان میزان بازدهٔ روش تحلیل دسته‌بندی را هم تخمین زد، به طوری که دقیق تفکیک مناطق از یکدیگر مشخص شود. نداشتن

است که به نحوی خصوصیات فیزیوگرافی حوضه (سطح حوضه) و میزان سیلاب را در مدل وارد می‌کنند و نکته دیگر این که این دو متغیر از یکدیگر مستقل نند [۱۵].

متغیرها قبل از استفاده در معادله (۱) بایستی استاندارد شوند. بدین منظور از توزیع نرمال استاندارد استفاده می‌شود. اساس استاندارد کردن به این صورت است که مقادیر هر متغیر در هر ایستگاه از میانگین آن متغیر برای همه ایستگاهها کم شده و بر انحراف معیار آن متغیر برای همه ایستگاهها تقسیم می‌شود. با این عمل، هر متغیر برای همه ایستگاهها دارای میانگین صفر و انحراف معیار یک خواهد بود [۱۵]. استاندارد کردن باعث می‌شود که متغیرها در ایجاد تشابه تأثیرگذاری هم‌سنگی داشته باشند. همچنین چون متغیرهای انتخاب شده واحدهای مختلفی دارند، واحدها می‌توانند تشابهات را متأثر سازند ولی با استاندارد کردن، داده‌ها بدون بعد شده و این اثر را از بین می‌برند.

به منظور تخصیص ایستگاه‌های کوتاه مدت یا نقاط فاقد آمار به مناطق همگن، از روش تحلیل افتراقی استفاده می‌شود. با توجه به قانون بیز در آمار و احتمالات معادله زیر به دست می‌آید:

$$P(i/x) = \frac{p(x/i)p(i)}{p(x)} \quad (2)$$

که در آن $P(i/x)$ احتمال این است که ایستگاه کوتاه مدت x در منطقه همگن باشد (احتمال پسین^۴). $P(x)$ احتمال این است که ایستگاه کوتاه مدت x انتخاب شود. (i) احتمال پیشین^۵ است که طبق معادله زیر قابل محاسبه می‌شود:

$$P(i) = \frac{N_i}{\sum_{i=1}^M N_i} \quad (3)$$

که در آن N_i تعداد ایستگاهها در منطقه همگن i و M تعداد کل مناطق است. $P(x/i)$ در معادله (۲) از یکتابع توزیع نرمال با K متغیر به شرح زیر برخوردار است:

$$P(x/i) = \frac{1}{(|C_i| 2\pi^K)^{\frac{1}{2}}} \exp \left[(x - M_i)^T C_i^{-1} (x - M_i) / 2 \right] \quad (4)$$

که در آن C_i ماتریس کوواریانس برای منطقه i K تعداد متغیرها و

حداکثر لحظه‌ای سالیانه داشتند که ۲۹ ایستگاه در تدوین مناطق همگن به روش دسته‌بندی استفاده شد و یک ایستگاه با دوره آماری بلند مدت فقط برای بررسی اعتبار مدل مورد تحلیل قرار گرفت. پنج ایستگاه با دوره آماری کمتر از ۱۰ سال با استفاده از روش آماری تحلیل افتراقی به مناطق همگن تدوین یافته تخصیص داده شدند و دبی‌های حداکثر لحظه‌ای در دوره‌های برگشت مورد نظر برای آنها تخمین زده شد. در جدول (۱) مشخصات تمام ایستگاهها آورده شده است. در ستون دوم جدول (۱)، شماره ایستگاه‌های آب‌سنجدی مطابق اطلس منابع آب آورده شده است [۱۳]. موقعیت جغرافیایی این ایستگاهها بر روی سرشاخه‌های رودخانه کرخه در شکل (۱) نشان داده شده است. شماره ایستگاه‌های آب‌سنجدی مطابق با ستون دوم جدول (۱) است.

۳- مواد و روشها

برای تدوین مناطق همگن از روش تحلیل دسته‌بندی استفاده می‌شود. اساس این روش بر مبنای شباهت میان چند متغیر مستقل است. حوضه‌هایی که این متغیرها در آنها مشابه باشند، در یک گروه یا منطقه قرار می‌گیرند. شباهت بین دو حوضه با تعیین فاصله اقلیدسی از معادله زیر محاسبه می‌شود [۱۵]:

$$D_{ij} = \left[\sum_{k=1}^K (X_{ki} - X_{kj})^2 \right]^{\frac{1}{2}} \quad (1)$$

که در آن D_{ij} فاصله اقلیدسی حوضه i با حوضه j ، X_{ki} مقدار متغیر k برای حوضه i ، X_{kj} مقدار متغیر k برای حوضه j و K تعداد متغیرها است. متغیرهایی که در این تحقیق در معادله (۱) استفاده شدند عبارت اند از:

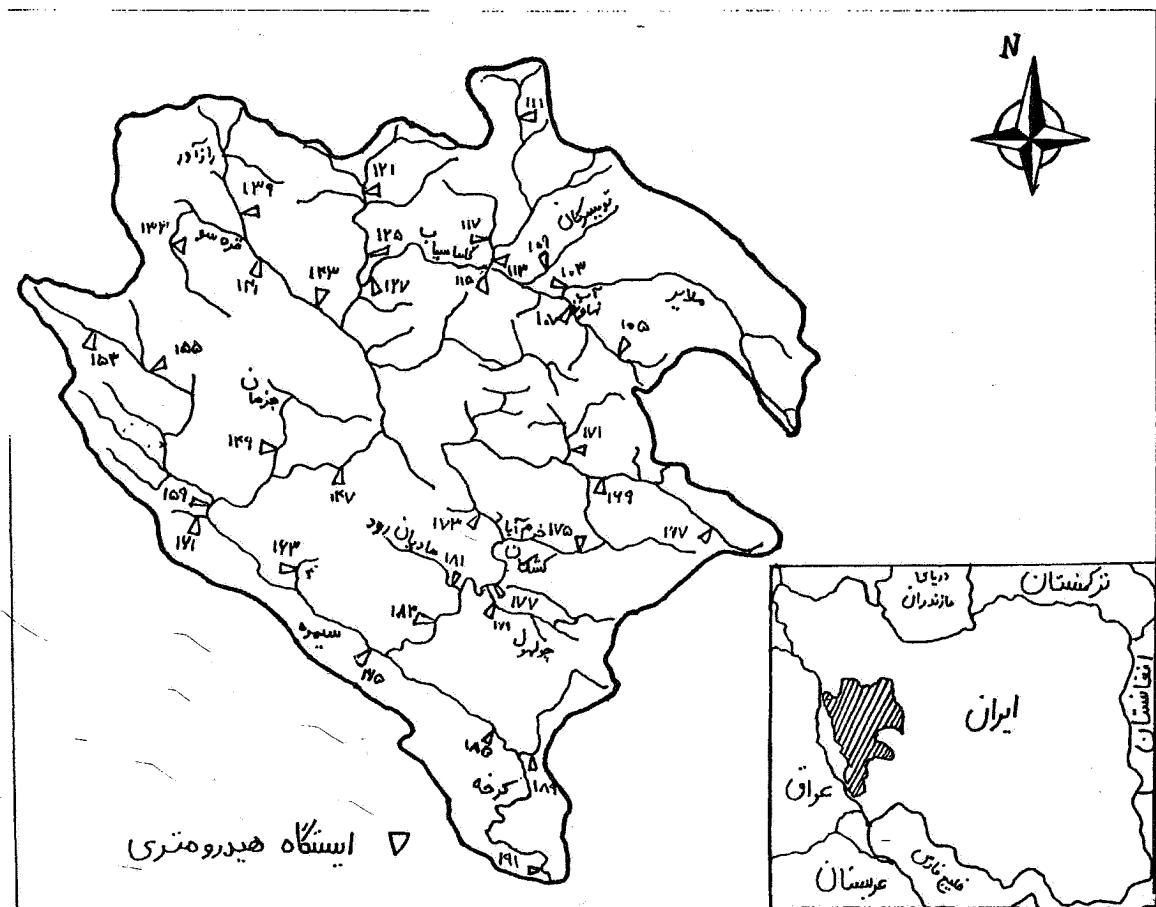
الف - دبی ویژه حداکثر سالیانه که از تقسیم میانگین دبی حداکثر سالیانه بر سطح زهکشی حوضه به دست می‌آید و به اختصار QSP نامیده می‌شود.

ب - ضرب تغییرات دبی حداکثر لحظه‌ای سالیانه که از تقسیم انحراف معیار بر میانگین دبی‌های حداکثر لحظه‌ای سالیانه حاصل می‌شود و به اختصار CV نامیده می‌شود.

در اغلب طرحهای سیلاب منطقه‌ای از این دو متغیر استفاده شده است [۱۴، ۱۱، ۱۲]. علت به کارگیری این دو متغیر آن

جدول ۱ - مشخصات ایستگاههای آب‌سنگی مورد استفاده در حوضه رودخانه کرخه

ردیف	شماره ایستگاه	نام ایستگاه	نام روdexane	دوره آماری (سال)	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی
۱	۱۱۲	آران	خرم رود	۳۶	۴۷°۰۵۵'	۳۴°۰۲۴'
۲	۱۱۵	دوآب	گاما سیاب	۲۹	۴۷°۰۵۵'	۳۴°۰۲۲'
۳	۱۲۷	پل چهر	گاما سیاب	۳۸	۴۷°۰۲۵'	۳۴°۰۲۰'
۴	۱۳۹	پل کهنه	رازآور	۳۳	۴۷°۰۰۰'	۳۴°۰۲۹'
۵	۱۴۱	قوریا غستان	قره سو	۳۶	۴۷°۰۰۷'	۳۴°۰۲۱'
۶	۱۴۳	پل زال	قره سو	۳۹	۴۷°۱۵'	۳۴°۰۱۴'
۷	۱۸۹	هولیلان سرچم	آب زال	۲۹	۴۸°۰۵'	۳۲°۰۴۸'
۸	۱۴۷	هولیلان	سیمه	۳۰	۴۷°۰۵۵'	۳۳°۰۴۴'
۹	۱۴۹	تنگ سازین	جزمان	۱۹	۴۷°۰۶'	۳۳°۰۴۶'
۱۰	۱۰۹	دهنو	سیمه	۲۹	۴۶°۰۵۱'	۳۳°۰۳۴'
۱۱	۱۶۷	کاکارضا	هر رود	۲۷	۴۸°۴۶'	۳۳°۰۳۱'
۱۲	۱۶۹	سراب سید علی	هر رود	۳۶	۴۸°۱۶'	۳۳°۰۴۳'
۱۳	۱۷۱	پل کشکان	دوآب الشتر	۳۶	۴۸°۱۲'	۳۳°۰۴۷'
۱۴	۱۷۳	چم انجیر	کشکان	۲۷	۴۷°۰۵۳'	۳۳°۰۳۴'
۱۵	۱۷۵	آفرینه	خرم آباد	۳۹	۴۸°۱۵'	۳۳°۰۲۶'
۱۶	۱۷۷	آفرینه	کشکان	۳۹	۴۷°۰۵۴'	۳۳°۰۱۹'
۱۷	۱۷۹	پل دختر	چولهول	۳۸	۴۷°۰۵۵'	۳۳°۰۱۸'
۱۸	۱۸۳	جلوگیر	کشکان	۳۸	۴۷°۰۴۳'	۳۲°۰۰۹'
۱۹	۱۸۵	پای پل	کرخه	۳۶	۴۷°۰۴۸'	۳۲°۰۵۸'
۲۰	۱۹۱	بیستون	کرخه	۳۶	۴۸°۰۹'	۳۲°۰۲۵'
۲۱	۱۲۵	آفاجانبلاغی	دین آور	۱۶	۴۷°۰۲۷'	۳۴°۰۲۴'
۲۲	۱۱۱	کله چوب	شهاب	۱۴	۴۸°۰۳'	۳۴°۰۵۰'
۲۳	۱۵۵	تنگ سیاب	چمزاروند	۱۵	۴۶°۰۳۷'	۳۴°۰۰۱'
۲۴	۱۶۳	برآفتاب	دره دزدان	۱۵	۴۷°۰۱۳'	۳۳°۰۲۴'
۲۵	۱۸۱	پل حاج علی مراد	مادیان رود	۱۱	۴۷°۰۴۸'	۳۳°۰۱۹'
۲۶	۱۰۳	گوشه سعد و قاصن	آب ملایر	۱۲	۴۸°۱۴'	۳۴°۰۱۹'
۲۷	۱۰۷	فیروز آباد	آب نهادن	۲۳	۴۸°۱۴'	۳۴°۰۱۷'
۲۸	۱۰۹	سنگ سوراخ	توبیسرکان	۳۶	۴۸°۰۷'	۳۴°۰۲۱'
۲۹	۱۰۵	آبشار	سراب گاما سیاب	۱۱	۴۸°۰۲۳'	۳۴°۰۰۲'
۳۰	۱۱۷	میان راهان	آب صحنه	۷	۴۷°۰۴۳'	۳۴°۰۳۰'
۳۱	۱۲۱	خسرو آباد	جامشیان	۶	۴۷°۰۲۶'	۳۴°۰۳۵'
۳۲	۱۵۳	ورگچ	کرنده	۷	۴۶°۰۲۲'	۳۴°۰۱۰'
۳۳	۱۶۱	چم زاپ	آب سیروان	۷	۴۶°۰۱۳'	۳۴°۰۲۴'
۳۴	۱۶۵	دوآب	سیمه	۴	۴۷°۰۲۹'	۳۴°۰۰۷'
۳۵	۱۳۳	دوآب مرگ	قره سو	۳۷	۴۶°۰۴۷'	۳۴°۰۲۳'

شکل ۱ - موقعیت ایستگاههای آب‌سنجی مورد مطالعه در حوضه سد کرخه

$$D_i(x) = -(x - M_i)^T C_i^{-1} (x - M_i) + \ln [P(i)] \quad (7)$$

اگر معادله (۲) برای همه مناطق نوشته شود، معادله زیر حاصل

M_i بردار میانگین خصوصیات برای منطقه i است. تابع افتراقی

منطقه i از معادله زیر محاسبه می‌شود:

$$\sum_{i=1}^M P(i/x) = \sum_{i=1}^M \left[\frac{P(x/i) P(i)}{P(x)} \right] \quad (8)$$

که در آن $P(x)$ ثابت بوده و از عبارت مقابل سیگما خارج می‌شود.

از طرفی، چون طرف چپ معادله (۸) معادل یک است، می‌توان

نوشت:

$$P(x) = \sum_{i=1}^M \left[(P(x/i) P(i)) \right] \quad (9)$$

از معادله‌های (۲) و (۹) معادله زیر نتیجه می‌شود:

$$P(i/x) = \frac{P(x/i) P(i)}{\sum_{i=1}^M P(x/i) P(i)} \quad (10)$$

$D_i(x) = \ln [P(x/i) P(i)] \quad (5)$

که در آن $D_i(x)$ تابع افتراقی در منطقه i است. اگر طرفین معادله (۵)

در (i) ضرب شده و سپس لگاریتم در مبنای نپرین گرفته شود،

معادله زیر حاصل می‌شود:

$$\begin{aligned} \ln [P(x/i) + P(i)] &= \ln (\mid C_i \mid 2\pi K)^{\frac{1}{2}} + \\ &\quad \left[(x - M_i)^T C_i^{-1} (x - M_i)/2 \right] + \ln [P(i)] \end{aligned} \quad (6)$$

می‌توان فرض کرد که ماتریس کوواریانس در همه مناطق برابراست

[۶ و ۱۶]. با استفاده از معادله‌های (۴) و (۶) و صرف نظر کردن از

مقدار ثابت در تابع افتراقی، معادله زیر به دست می‌آید:

معادله همبستگی منطقه مربوطه، مقدار Q_m حاصل می‌شود. با توجه به احتمالات پسین متعلق به هر منطقه که برای یک ایستگاه کوتاه مدت یا محل فاقد آمار به دست می‌آید، می‌توان مشخص کرد که این ایستگاه یا محل به کدام منطقه تعلق دارد (در واقع به منطقه‌ای که بیشترین احتمال پسین را داشته باشد). آخرین مرحله، به کارگیری معادله زیر است:

$$Q_t = X_t Q_m \quad (14)$$

از معادله (۱۳) و Q_m از معادله همبستگی منطقه مربوطه محاسبه شده و با استفاده از معادله (۱۴)، دبی حداکثر لحظه‌ای با دوره برگشت مورد نظر برای ایستگاه دارای دوره آماری کوتاه مدت یا محل فاقد آمار به دست می‌آید.

۵- نتایج و بحث

با استفاده از تحلیل دسته‌بندی و به کارگیری متغیرهای QSP و CV مناطق همگن تدوین شد و مشخص شد که هر ایستگاه (حوضه) به کدام منطقه همگن تعلق دارد، جدول (۲).

ملحوظه می‌شود که در هر یک از مناطق ۲، ۳ و ۶ تنها یک ایستگاه قرار گرفته است و فاصله اقلیدسی این سه ایستگاه به شماره‌های ۲۱، ۷ و ۲۹ از بقیه ایستگاهها زیاد است. در واقع این ایستگاهها به عنوان مقادیر پرت منطقه‌ای محسوب می‌شود و بایستی در ادامه کار، از سری داده‌ها حذف شوند.

برای مناطق همگن موجود (۱، ۴ و ۵)، برای هر ایستگاه عامل Q/Q_m به دست آمده است. سپس در هر سال مشترک، میانگین Q/Q_m بین ایستگاههای واقع در هر منطقه به دست آمد. مقادیر میانگین‌های Q/Q_m در نرم‌افزار رایانه‌ای RANKPLOT وارد شده و داده‌ها با توزیع گامبل برآش داده شده است. نتایج حاصل در جدول (۳) آورده شده است.

برای بهینه کردن تخمین دبی‌های نادر برای ایستگاههای دارای طول دوره آماری کوتاه مدت به شماره‌های ۳۰ تا ۳۴، این ایستگاهها بایستی به مناطق همگن سه گانه اختصاص یابند. چون این ایستگاهها دارای آمار دبی حداکثر لحظه‌ای سالیانه کافی نیستند، از خصوصیات فیزیوگرافی و اقلیمی حوضه آبریز آنها و ایستگاههای دیگر داخل منطقه در تحلیل افتراقی استفاده شده است. سطح زهکشی حوضه، طول رودخانه اصلی، میانگین بارش سالیانه

حال طبق معادله‌های (۴) و (۱۰) معادله زیر حاصل می‌شود:

$$P(i/x) = \frac{\exp(D_i)}{\sum_{i=1}^M \exp(D_i)} \quad (11)$$

معادله (۱۱) احتمال پسین یا احتمال اختصاص دادن ایستگاه دارای آمار کوتاه مدت یا فاقد آمار x را به منطقه i به دست می‌دهد. به منظور دستیابی به میزان دبی حداکثر لحظه‌ای سالیانه با دوره‌های برگشت مختلف برای ایستگاههای کوتاه مدت یا حوضه‌های فاقد آمار، ابتدا باید میزان عامل t بعد با دوره‌های برگشت مختلف Q_t/Q_m را در هر منطقه همگن با استفاده از تخمین توزیع آماری بهینه بر روی مقادیر Q/Q_m میانگین همه ایستگاهها در هر سال آماری مشترک به دست آورد که Q دبی حداکثر لحظه‌ای سالیانه، Q_m متوسط دبی حداکثر لحظه‌ای سالیانه و t دبی حداکثر لحظه‌ای با دوره برگشت t است. برای تخمین Q_t/Q_m برای یک ایستگاه با طول آماری دوره کوتاه مدت یا فاقد آمار از روش میانگین وزنی استفاده می‌شود:

$$X_t = \frac{\sum_{i=1}^M P_{(i)} T_{(i)}}{\sum_{i=1}^M P_{(i)}} \quad (12)$$

که در آن X_t مقدار Q_t/Q_m برای ایستگاه کوتاه مدت مورد نظر یا نقطه فاقد آمار، $P_{(i)}$ مقدار Q_t/Q_m برای منطقه همگن i و M تعداد کل مناطق همگن است. به خاطر آنکه جمع کل احتمالات پسین مناطق همگن برابر یک است، معادله (۱۲) به صورت زیر ساده می‌شود:

$$X_t = \sum_{i=1}^M P_{(i)} T_{(i)} \quad (13)$$

اگر در بخش تدوین مناطق همگن، ایستگاهی به اشتباه در منطقه دیگری قرار گرفته باشد، به دلیل اینکه احتمال تعلق به هر منطقه در معادله (۱۳) اعمال می‌شود و در تخمین آمار ایستگاه x دخالت می‌کند، اثر ناچیزی روی تخمین دبی ایستگاه x می‌گذارد.

موجله بعد، ایجاد یک معادله همبستگی بین متوسط دبی حداکثر سیلان و خصوصیات فیزیوگرافی حوضه‌های واقع در هر منطقه همگن است. با استفاده از خصوصیات فیزیوگرافی ایستگاه با طول دوره آماری کوتاه مدت و یا حوضه فاقد آمار، و استفاده از

جدول ۲- مناطق همگن تدوین یافته به روش دسته‌بندی با استفاده از متغیرهای QSP و CV

منطقه اختصاص یافته	شماره ایستگاه	منطقه اختصاص یافته	شماره ایستگاه	منطقه اختصاص یافته	شماره ایستگاه
۲	۲۱	۴	۱۱	۱	۱
۱	۲۲	۴	۱۲	۴	۲
۵	۲۳	۱	۱۳	۴	۳
۴	۲۴	۴	۱۴	۴	۴
۱	۲۵	۴	۱۵	۵	۵
۱	۲۶	۴	۱۶	۵	۶
۴	۲۷	۱	۱۷	۳	۷
۴	۲۸	۴	۱۸	۱	۸
۶	۲۹	۴	۱۹	۱	۹
-	-	۴	۲۰	۵	۱۰

جدول ۳- مقادیر Q_f/Q_m برای مناطق همگن

شماره منطقه همگن	دوره بازگشت (سال)
۵	۲
۰/۷	۰/۹۰
۰/۸۵	۱
۱/۳۵	۱/۰۵
۱/۸	۱/۴۵
۲/۷	۱/۸
۳/۱۵	۲/۳۵
	۱۰
	۲/۶
	۵۰
	۱۰۰

جدول ۴- احتمال پسین تعلق ایستگاههای مورد نظر به مناطق همگن

شماره ایستگاه	۱	۴	۵
۳۰	۰/۳۳۷	۰/۶۱۵	۰/۰۴۸
۳۱	۰/۲۹۳	۰/۵۴۳	۰/۱۶۸
۳۲	۰/۴۱۲	۰/۴۴۶	۰/۱۴۲
۳۳	۰/۰۸۸	۰/۷۰۹	۰/۲۰۳
۳۴	۰/۰۰۳	۰/۹۴۳	۰/۰۵۳

با استفاده از نرم‌افزار رایانه‌ای SAS تحلیل افتراقی انجام گرفته است [۱۷]. لازم به ذکر است که از ۲۶ ایستگاه هیدرومتری به کار

در محل ایستگاه و شب متوسط رودخانه اصلی حوضه از جمله خصوصیات فیزیوگرافی واقعیمی به کار رفته در این تحقیق هستند.

می شود که ایستگاه دو آب میرگ متعلق به منطقه ۴ است. خصوصیات فیزیوگرافی این ایستگاه در معادله (۱۵) قرار داده شده و مقدار Q_m برابر $۹۴/۸$ متر مکعب در ثانیه براورد می شود. این مقدار به میزان واقعی آن که $۸۸/۷۱$ متر مکعب در ثانیه است، نزدیک است. اختلاف کم بین مقدار واقعی و تخمینی، دقت معادله همبستگی (۱۵) را نشان می دهد.

برای ارزیابی مدل، خطای تخمین از معادله ذیل محاسبه شده و در جدول (۸) درج شده است.

$$E = \frac{|\hat{Q}_t - Q_t|}{Q_t} \times 100 \quad (16)$$

که در آن \hat{Q}_t مقدار تخمینی دبی حداکثر سالیانه با دوره برگشت t ، Q_t مقدار مشاهده شده دبی حداکثر سالیانه با دوره برگشت t و E خطای تخمین مدل بر حسب درصد است. اختلاف کم مقادیر واقعی و تخمینی حاصل از مدل، درستی مدل آماری به کار رفته و دقت نسبتاً خوب آن را روشن می سازد. البته مانند دیگر مدل‌های آماری با افزایش دوره برگشت، خطای تخمین زیاد می‌گردد، که این ناشی از کوتاه بودن دوره آماری ایستگاه‌های مورد استفاده در تحلیل منطقه‌ای نسبت به دوره برگشت مورد نظر است.

۶- نتیجه‌گیری

خطای نسبتاً کم تخمینهای صورت گرفته توسط مدل، پتانسیل روش‌های آماری چند متغیره تحلیل افتراقی و دسته‌بندی را در براورد منطقه‌ای سیلان، خصوصاً برای محله‌ای فاقد ایستگاه آب‌سنگی نشان می‌دهد. مبنای همگن بودن مناطق، تشابه دو مشخصه مهم هیدرولوژیک یعنی ضریب تغییرات و دبی ویژه سیل انتخاب شده است. خصوصیات آماری دیگر از قبیل ضریب چولگی سیل، میانه بارندگی سالیانه و خصوصیات فیزیوگرافی حوضه می‌توانند به مجموعه متغیرها اضافه شوند و مناطق تدوین یافته جدید و اثر آن بر روی براورد دبی‌های نادر مطالعه شود.

در این تحقیق، اهمیت متغیرهای مورد استفاده برای تدوین مناطق همگن یکسان فرض شد. ممکن است یکی از دو متغیر ضریب تغییرات یا دبی ویژه سیل از دیگری با اهمیت‌تر باشد. بر حسب اهمیت هر متغیر می‌توان به صورت ضریب به آن متغیر در

رفته در تدوین سه منطقه همگن، ۲۱ ایستگاه فقط در تحلیل افتراقی مورد استفاده قرار گرفتند. علت این است که ۵ حوضه آبریز ایستگاه آب‌سنگی دارای ایستگاه باران‌سنگی نزدیک به آن نیست و بالطبع فاقد آمار میانگین بارش سالیانه‌اند. چون این پارامتر نقش تعیین کننده‌ای در تحلیل افتراقی دارد، در این قسمت از این ۵ ایستگاه صرف نظر شده است. احتمالات پسین که احتمالهای تعلق ایستگاه‌های شماره ۳۰ تا ۳۴ (با دوره آماری کوتاه‌مدت) به مناطق همگن است، از نتایج اجرای برنامه رایانه‌ای SAS بوده که در جدول (۴) آورده شده است.

با استفاده از معادله (۱۳) میزان X یعنی پارامتر بی بعد Q_t/Q_m برای ۵ ایستگاه کوتاه‌مدت مورد نظر به دست می‌آید که در جدول (۵) آمده است. به علت آنکه هر ۵ ایستگاه کوتاه‌مدت مورد نظر در منطقه ۴ قرار می‌گیرند (احتمال پسین بیشتر)، برای ۱۴ ایستگاه واقع در منطقه ۴، بین متوسط دبی حداکثر سالیانه و خصوصیات فیزیوگرافی حوضه آبریز آنها به کمک نرم‌افزار رایانه‌ای QUATRO PRO همبستگی آماری ایجاد شده و معادله زیر به دست آمد:

$$Q_m = 0.099A^{0.983}S^{0.556}$$

$$P = 0.01$$

$$R^2 = 0.92 \quad (15)$$

که در آن A سطح زهکشی حوضه (کیلومترمربع)، S شیب متوسط حوضه (درصد)، R^2 ضریب تعیین و P سطح معنی‌دار بودن است. خصوصیات فیزیوگرافی A و S برای ۵ حوضه مورد نظر در معادله (۱۵) قرار گرفته و مقادیر متوسط دبی حداکثر (Q_m) محاسبه شد. نتایج در جدول (۶) آمده است. سپس مقادیر Q_m از جدول (۶) در مقادیر X از جدول (۵)، طبق معادله (۱۴)، ضرب شده و Q_t برای ایستگاه‌های کوتاه‌مدت محاسبه شده که نتایج در جدول (۷) آمده است.

برای بررسی صحت و دقت مدل از ایستگاه هیدرومتری دو آب میرگ، جدول (۱)، با مقدار Q_m برابر $۸۸/۷۱$ متر مکعب بر ثانیه که قبل‌اً در محاسبات به کار برده نشده است، استفاده شده است. فرض می‌شود که ایستگاه دو آب میرگ فاقد آمار است و با استفاده از روش تحلیل افتراقی احتمال تعلق این ایستگاه به مناطق همگن ۱، ۴ و ۵ به ترتیب $۰/۱۶۶$ ، $۰/۶۹۰$ و $۰/۱۴۴$ به دست می‌آید. مشخص

جدول ۵- مقادیر نسبت Q_t/Q_m برای ایستگاههای کوتاه مدت

دوره برگشت (t)						شماره ایستگاه
۱۰۰	۵۰	۱۰	۵	۲/۳۳	۲	
۲/۶۹	۲/۴۲	۱/۷۸	۱/۴۴	۱/۰۱	۰/۹۴	۳۰
۲/۷۵	۲/۴۵	۱/۷۷	۱/۴۳	۰/۹۹	۰/۹۱	۳۱
۲/۷۶	۲/۴۶	۱/۷۸	۱/۴۲	۱	۰/۹۱	۳۲
۲/۷۳	۲/۴۳	۱/۷۶	۱/۴۳	۰/۹۸	۰/۹	۳۳
۲/۶۳	۲/۳۷	۱/۷۵	۱/۴۴	۰/۹۹	۰/۹۴	۳۴

جدول ۶- تخمین Q_m بر حسب مترمکعب بر ثانیه از معادله رگرسیون منطقه ۴

Q_m	رودخانه	نام ایستگاه	شماره ایستگاه
۲۰/۵	آب صحنه	آبشار	۳۰
۹۷	جامیشان	میان راهان	۳۱
۲۱/۳	کرند	خسروآباد	۳۲
۱۳/۴	آب سیروان	ورگچ	۳۳
۱۲۱۹/۷	سمیره	چمڑاب	۳۴

جدول ۷- مقادیر دبی حداقل لحظه‌ای با دوره‌های برگشت مختلف (Q_t) بر حسب مترمکعب بر ثانیه

دوره برگشت (t)						شماره ایستگاه
۱۰۰	۵۰	۱۰	۵	۲/۳۳	۲	
۵۱/۱	۴۹/۶	۳۶/۵	۲۹/۶	۲۰/۷	۱۹/۲	۳۰
۲۶۶/۸	۲۳۷/۷	۱۷۱/۷	۱۳۹	۹۶	۸۸/۲	۳۱
۵۸/۷	۵۲/۳	۳۷/۷	۳۰/۵	۲۱/۲	۱۹/۴	۳۲
۳۶/۵	۳۲/۵	۲۳/۵	۱۹/۱۲	۱۳	۱۲	۳۳
۳۲/۰۷	۲۸۹۰/۴	۲۱۳۴/۴	۱۷۵۶/۳	۱۲۰۷/۰	۱۱۴۱/۶	۳۴

جدول ۸- محاسبه خطای مدل در دوره‌های برگشت مختلف برای ایستگاه دوآب میر

۱۰۰	۵۰	۱۰	۵	۲/۳۳	۲	دوره بازگشت (t)
۴/۱۵	۳/۶	۲/۲۶	۱/۷۶	۰/۹۵	۰/۸۲	Q_t/Q_m
۳۹۹/۲	۲۱۹/۴	۲۰۰/۵	۱۵۶/۱	۸۴/۳	۷۲/۷	Q_t (مترمکعب بر ثانیه)
۲/۷۱	۲/۴۲	۱/۷۶	۱/۴۴	۰/۹۹	۰/۸۵	\hat{Q}/Q_m
۲۵۶/۹	۲۲۹/۴	۱۶۶/۸	۱۳۶/۵	۹۳/۹	۸۰/۶	\hat{Q}_t (مترمکعب بر ثانیه)
۳۵/۶	۲۸/۲	۱۷	۱۲/۶	۱۱/۴	۱۰/۸	(درصد) E

مورد فرایند سیل وجود خواهد داشت. از این رو، انجام چنین مطالعاتی برای منطقه وسیعتری از کشور می‌تواند نتایج را بهبود بخشد.

خطای تخمین روش رگرسیون مورد استفاده توسط چاوشی [۱۸] برای حوضه‌های آبریز کارون شمالی در دو ایستگاه سراب‌هند و گدارکبک در دوره‌های پرگشت ۲ تا ۱۰۰ سال مقدار ۵۵۱/۰ تا ۵۶/۸۸ درصد بوده است. بنابر این نتایج حاصل از روش تحلیل افتراقی، جدول (۸)، رضایت‌بخش است.

محاسبه فاصله اقلیدسی وزن داد و اثر آن را بر روی خطای تخمین مدل بررسی کرد.

محدودیت اطلاعات در مورد خصوصیات حوضه‌ها، کارایی روش تحلیل افتراقی را محدود می‌کند. کاربرد خصوصیات بیشتر مانند تغییرات سالیانه کمبود رطوبتی خاک ممکن است بتواند تحلیل افتراقی و تحلیل همبستگی را بهبود بخشد.

نکته دیگر، تعداد ایستگاه‌های آب‌سنجدی مورد مطالعه است. هرچه این تعداد و دوره آماری بیشتر باشد، اطلاعات بیشتری در

واژه نامه

- 1. flood frequency analysis
- 2. regional flood frequency analysis
- 3. index flood method
- 4. residual method
- 5. factor analysis
- 6. cluster analysis
- 7. discriminant analysis
- 8. posterior probability
- 9. prior probability

مراجع

1. فرزام‌نیا، ک.، کاربرد روش‌های آماری چند متغیره تحلیل منطقه‌ای سیل در حوضه رودخانه کرخه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۳۷۷.
- 2- Riggs, H. C., "Regional Analysis of Streamflow Characteristics," Techniques of Water Resources Investigations, Book 4, United States Geological Survey, Washington DC, Vol. 15, 1973.
3. Dalrymple, T., "Flood Frequency Analysis," Manual of Hydrology, Part 3, United States Geological Survey, Water Supply 1543-A, Government Printing Office, Washington DC, 1960.
4. Bhaskar, N. R., and O'Connor, C. A., "Comparison of Method of Residuals and Cluster Analysis for Flood Regionalization," *ASCE, Journal of Water Resources Planning and Management*, Vol. 115, No. 6, PP. 793-808, 1989.
5. Thomas, D. M., and Benson, M. A., "Generalization of Streamflow Characteristics from Drainage-Basin Characteristics," United States Geological Survey, Water Supply Paper 1975, United States Government Printing Office, Washington DC, 1970.
6. Choquette, A. F., "Regionalization of Peak Discharges for Streams in Kentucky," Water Resources Investigation Report 87-4209, United States Geological Survey, Louisville, KY, 1988.
7. White, E. L., "Factor Analysis of Drainage Basin Properties: Classification or Flood Behavior in Terms of Basin Geomorphology," *Water Resources Bulletin*, Vol. 11, No. 4, PP. 676-686, 1975.
8. Darby, W. P., McMichael, F. C., and Dunlap, R. W., "Urban Watershed Management Using Activity Indicators to Predict Water Quality," *Water Resources Research*, Vol. 12, PP. 245-252, 1976.
9. Beable, M. R., and McKerchar, A. I., "Regional Flood Estimation," Ministry of Works and Development, Wellington, New Zealand, 1981.
10. Dixon, W. J., *BMDP Biomedical Computer Program*, University of California Press, Berkeley, California, 1975.
11. Mosley, M. P., "Delimitation of New Zealand Hydrological Regions," *Journal of Hydrology*, Vol. 49, PP. 173-192, 1981.
12. Wiltshire, S. E., "Regional Flood Frequency Analysis II: Multivariate Classification of Drainage Basins in Britain," *Hydrological Science Journal*, Vol. 31, No. 3, PP. 335-346, 1986.
13. موسوی، م.ح.، حکیمی لاریجانی، پ.، مظلومی، م. و رashed، م.، اطلس منابع آب ایران، دفتر برنامه‌ریزی و مطالعات منابع آب وزارت نیرو، ۱۳۶۹.
14. Eslamian, S. S., "Regional Flood Frequency

- Analysis Using a Region of Influence Approach," Ph.D. Thesis, University of New South Wales, Sydney, Australia, 1995.
15. Burn, D. H., "Cluster Analysis as Applied to Regional Flood Frequency," *ASCE, Journal of Water Resources Planning and Management*, Vol. 115, No. 5, PP. 567-582, 1988.
16. Johnson, R. A., and Wichern, D. W., *Applied Multivariate Statistical Analysis*, Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1982.
17. SAS, "User's Guide", Release 6.03 SAS Institute Inc., Cary, NC, USA, 1988.
۱۸. چاوشی بروجنی، س. و اسلامیان، س. س.، بررسی تناوب سیل در حوضه آبخیز زاینده رود طبق روش منطقه‌ای همیرید، مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، جلد سوم، شماره سوم، ص ۱ تا ۱۱، ۱۳۷۸.